

פרשת וייצא על פי הסוד ותורת הקבלה

וְרַחֵל בָּאָה עִם הָעֲצָאן אֲשֶׁר לְאָבִיָּהּ כִּי רָעָה הוּא (בראשית כט:ט) רחל מסמלת עבודה, היתה רועת צאן אביה. עיקר עבודתה בשעות היום, באור. היא מגולה, וידועים לנו מקום וזמן פטירתה.

וְרַחֵל הִיָּתָה יָפֶת תֹּאֵר וַיִּפֹּת מִרְאָהּ (בראשית כט:יז) רחל מסמלת את הרגש ואת הגילוי, היא בעלת מאור פנים ונקראת בתורה יפת תואר.

אדם הנשאר ער בלילות שורשו 'לאה', לעומת אדם העובד עבודה קשה יום-יום, שורשו 'רחל'.

אדם בעל רגש עז שורשו 'רחל' בעוד אדם המעדיף שכל ומחשבה, שורשו 'לאה'.

אנשים שמעשיהם גלויים שורשם 'רחל', ויש שמעשיהם מאחורי הקלעים, שורשם 'לאה'.

רחל משולה להנהגת העולם הזה, הנהגה של עבודה, גוף ויופי, כפי שהעולם הזה גלוי וידוע לנו.

לאה נמשלת לעולם הבא, העולם המכוסה, כנגד המחשבה המכוסה בתוך הראש ונמצאת

פרשת השבוע מציגה את האמהות הקדושות שלנו שהולידו י"ב שבטים ושורשם עם ישראל. נבחין בהבדלים בין לאה ורחל, שורשי נשמות ענקיות.

כל נשמה שנולדת לעולם הזה, דומה באופיה והתנהגותה לשורשה, כך, עפ"י מעשים, ניתן לדעת האם אדם משורש לאה או רחל.

להלן דוגמאות לבחון את עצמך ולדעת את שורשך:

וַיְעִיֵּי לְאָה רְפוּת (בראשית כט:יז) לאה מיועדת להינשא לעשו הרשע, אך בוכה ימים כלילות לקב"ה שישנה את זיווגה לבעל צדיק. לאה הינה דמות משפחתית, אם לששה בנים ובת. היא מסמלת את המחשבה, מוסתרת באוהל. התורה כמעט ולא מגלה פרטים או תיאורים אודותיה, מכאן אנו מבינים שלאה פועלת מאחורי הקלעים.

עפ"י הקבלה, עיקר עבודתה בשעות החושך והיא נקראת 'הגדולה' ביחס לרחל הקטנה וזאת בשל גדלותה הרוחנית.

שנה, כנגד עשרים שנה של גלות יעקב, הגלות שלנו, פי מאה מגלות יעקב.

המדרש מציין שיעקב התחתן בן פ"ד שנה, ושמר על בריתו כל השנים! כלומר, יעקב מאופיין כשומר הברית המרכזי וממנו יולד יוסף, ששמר על בריתו ועל כן נקרא 'יוסף הצדיק', והמעצמה האמריקאית נקראת 'ארצות הברית'!

סימנים אלו מרמזים לנו שבקרוב ממש יסתיימו 'ימי העבודה' של יעקב אצל לבן ובתומם יעלו יהודי הגולה לארץ הקודש ואז יקבל 'יעקב' את שמו השני 'ישראל'.

בחושך, היא כנגד העורף של האדם הנמצא מאחורי המוחין.

לאה מסמלת את הג"ר, רחל מסמלת את הו"ק. לפיכך, לאה הולידה את נקבי הראש, כלומר את 'הפנים' - ראובן כנגד הראיה, העיניים, שמעון כנגד השמיעה, לוי כנגד האף, יהודה כנגד ההודאה ע"י דיבור, בפה.

רחל ולאה, אחיות, בעלות אופי שונה לחלוטין, אך עפ"י הקבלה הן מתחברות לדמות אחת ככתוב במגילת רות **יִתֵּן ה' אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ כְּרַחֵל וְכַלְאָה** (רות ד:יא).

סוד הבאר

ענין הבאר מובא פעמים רבות בתורתנו הקדושה. אברהם וגם יצחק חופרים בארות, אליעזר העבד של אברהם, פוגש את רבקה בבאר, יעקב פוגש את רחל בבאר, משה רבנו פוגש את ציפורה בבאר מדין, וכל עם ישראל בזמן שהותם במדבר, זוכים למים מבארה של מרים, המלווה אותם בדרכם.

הבאר היא מקום רוחני גבוה. לפני השינה אנו אומרים את הפסוק **בְּיַדְךָ אֶפְקֵיד רוּחִי** (תהלים לא:ו) ר"ת באר, ומבקשים להפקיד את רוחנו בידי הבורא.

היד, עפ"י הקבלה, מסמלת את יצירת הבאר, ככתוב **בְּאֵר הַפְּרוּחָה שְׁרִים** (במדבר כא:יח), עפ"י הזוהר שְׁרִים אלו, הם האבות, והם כנגד הידים.

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב (בראשית כח:)

יעקב אבינו יוצא לגולה, ומגיע לבית לבן הארמי לאחר שלמד ארבע עשרה שנה בבבית המדרש שם **וַיַּעֲבֶר**.

אצל לבן ישהה עשרים שנה, ולאחר שיוולד יוסף, יברח מבית לבן הארמי עם נשותיו וילדיו. ועד כמה נכונה אמרת חז"ל **מעשה אבות סימן**

לבנים (בראשית רבה, מדרש תנחומא)

כיום, עיקר גלות העם היהודי היא ביבשת אמריקה, מליוני יהודים עדיין חיים על אדמת הגולה הרחק מארץ הקודש, גלות זו היא כנגד הגלות של יעקב אבינו.

ניתן להבין זאת ממספר עובדות:

נשיא האומה האמריקאית גר 'בבית הלבן' כפי שיעקב חי בבית לבן.

האותיות הראשונות באמריקה הן 'ארמיל'. משך הגלות מחורבן בית המקדש השני, כאלפיים

יד ימין - אברהם, חסד.

יד שמאל - יצחק, גבורה.

היד האמצעית שנוצרת מחיבור שתי הידיים -

יעקב, תפארת.

לארץ, יורדים במקומם ללוות אותו בזמן שהותו מחוץ לארץ הקודש.

אמנם עפ"י עומק הדברים, יבואר שהמלאכים היו עולים ויורדים ב'ו' הכוונה - ביעקב ממש. יעקב, היה עובד את השם ומשרתו במדרגה גבוהה, עד שנדמה לדיוקנו של אדם הראשון. מלאכי השמים אוהבים אותו כל כך, שעולים ויורדים בתוכו. והפרשיות הבאות עוסקות רבות במלאכים הקשורים בדמותו של יעקב אבינו.

המלאכים הינם משרתי השם, וביניהם בעלי תפקידים רבים, יש מלאכים שבודקים את תפילותינו, מעלים או משליכים אותן, יש מלאכים המבשרים על מאורעות עתידיים ונבואות, יש מלאכים השומרים ומגינים ויש שגם מלמדים את האדם תורה.

כאשר אדם זוכה שמלאכי מרום אוהבים אותו הם עולים ויורדים 'בתוכו' ממש הוא זוכה לשמירה והגנה, לזכרון בלימוד בתורה וכן לגילויים ולהבנות נשגבות.

עֲדָשִׁים, מְטַעְמִים, שְׁנֵי גְדֵי עִזִּים (בראשית

פרשת תולדות)

בפרשה הקודמת, תולדות, יעקב אבינו מכין נזיד עדשים, יצחק מבקש מעשו שיכין לו מטעמים ורבקה מבשלת שני גדיי עיזים. מה נפקא מינה, מדוע העיסוק המרובה של אבותינו בענייני אוכל?

לבאר הזו עולות הנשמות בכל לילה ומתחדשות בכוחות חדשים, ומתנקות מהדינים הקשים שהאדם העמיס על עצמו במשך היום. לכן בבוקר אנו מתעוררים, מלשון עירנות, לאחר ההתחדשות שהתרחשה בזמן שרוחנו הופקדה בידי הבורא.

הבאר הזו היא כנגד השכינה הקדושה שרומזת על 'הנקבה' המכנסת את כל נשמות עם ישראל, על כן נקראת 'כנסת ישראל'. לכן יצחק, יעקב ומשה מצאו את הנקבות שלהם על הבאה.

וַיַּחַלֵּם וְהָיָה סֵלֶם מִיַּעֲב אֶרְצָה וְרֵאשׁוּ מוֹגִיעַ הַשְּׁמַיִמָה וְהָיָה מִלְאָכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ (בראשית כח:יב)

בו עפ"י הפשט, המלאכים עולים ויורדים בסולם.

כתוב בזוהר הקדוש, שבארץ ישראל, יש מלאכים מיוחדים, השומרים על נשמת היהודי, והם שונים מהמלאכים שמחוץ לארץ ישראל. כאשר יהודי יוצא מארץ ישראל, נשמתו נפשטת מן המלאכים של ארץ ישראל ומתלבשת במלאכים של חוץ לארץ, עד שיחזור.

כאשר יעקב נרדם בדרכו לבית לבן, אח רבקה, חלם על מלאכי ארץ ישראל, שליוו אותו בזמן שהותו בארץ, עולים לרקיע. ואת מלאכי חוץ

ובכן, המילה מאכל אותיות מלאך.

העיסוק של קדושי עליון יצחק, רבקה ויעקב היתה סביב נושא המלאכים.

מלאכי יעקב, שד"י ונרמזו בעדשים.

מלאכי רבקה גדיים, שהמלאכים פעמים נדמים כגדיים.

עפ"י הקבלה האוכל הוא בעל חשיבות עצומה מבחינה רוחנית, לפי כלל יסוד, ככל שדבר נופל ממקום גבוה יותר, כך הוא נופל עמוק יותר. מזון הינו שיא הגשמיות, מדרגה רחוקה מהאלוקות, דבר המעיד של שורשו הגבוה. לפיכך תיקנו המקובלים לימוד וכוונות נוראות סביב כל נושא האכילה, מכיוון שעל כל מאכל אחראי מלאך.

ככתוב: 'אמר רבי סימון: אין לך כל עשב ועשב שאין לו מזל ברקיע שמכה אותו ואומר לו גדל'

(בראשית רבה י')

על כל עשב ועשב יש מלאך שאומר לו גדל, כך המאכלים מושגחים על ידי מלאכים וכאשר אדם ינהג בקדושה וכבוד כלפי המאכלים וכלפי צורת אכילתו, המלאכים ישלמו לו שכר נאה, ילמדו אותו וישמרו עליו.

לא ראוי שאדם ישב על שולחנו עם לבוש קצר

(ערוך השולחן אורח חיים)

כמו כן, רבינו יעקב אבוחצירא זיע"א, בספרו המחשוף הלבן, כותב שהאכילה מסוגלת לתקן את הברית ובמיוחד הברכות האחרונות.

כאשר אדם יקפיד על קדושת האכילה וקדושת השולחן בודאי המלאכים שקשורים למזון, ילמדו עליו זכות וירוממו אותו מבחינה רוחנית וגשמית.

יעקב ורבקה ידעו את סוד המלאכים וכיצד לגלות אותם על ידי בישול המאכל.

המלאך הנוצר ממעשיך, הופך לחייל שלך וכך בפרשת ויִשְׁלַח, יעקב שולח גדודים גדודים של מלאכים לארץ ישראל, שיפנו את השטח מהסכנה האורבת לו ע"י אחיו עֵשָׂו ויִשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכָיו לְפָנָיו (בראשית לב:ד).

עיקר הפרנסה בבית, נובעת מקדושת השולחן, כאשר אין פרנסה טובה, זה בעיקר בגלל שהם אינם אוכלים בקדושה, או שאינם שומרים על קדושת השולחן. למשל, מדברים דברי חול או לשון הרע בזמן הסעודה, מניחים רגליים על השולחן, משליכים מזון לאשפה ללא סיבה מיוחדת, משאירים שאריות מזון על הריצפה, לבושים בבגדים שאינם ראויים בזמן האכילה.